

fører, at der findes paa Toldloven en Bestemmelse om, at Margarine skal svare Told ved Indførsel, hvilket jeg veed, at man har besværet sig over. Den er foranlediget af mig, ikke for at give den en Beskyttelse, men for at yde den Retfærdighed. Sagen er simpelthen den, at saalænge Margarinefabrikanten skal fortolde den Olie, han bruger til Margarine, har han Krav paa, at man ligeoverfor Udlandet giver ham et Æquivalent i den Retning; derfor er det i sin Orden, at man foreslaar en ganske ubetydelig Told, som ikke er nogen Beskyttelsestold, men kun et Værn, for at Udlandet ikke kan undersælge ham. Altsaa, der er ikke paa den Maade taget Stilling fra Regeringens Side mod Margarine, og det vilde det ogsaa være umuligt at gjøre for en Minister. Naar man har modtaget denne Lov, som jeg modtog for to Aar siden, saa maa man holde sig paa det Standpunkt, at man kan gaa over til at foretage Ændringer i denne Sag, og jeg anser nu de af Regeringen foreslaaede Ændringer for Forbedringer, og de væsentligste skal jeg komme til senere. Jeg skal endnu kun nævne, at saavidt man kan skjønne, staar det omtrent saaledes her i Landet i Dieblikket, at vi producere 109 Millioner Pund Smør, indfører 16½ Million Pund, udføre 81½ Million Pund og forbruge 44 Millioner Pund eller 20 Pund pr. Hoved; at vi af Svinefedt producere 8½ Million Pund, indføre 10½ Million Pund — desværre —, udføre 5¾ Million Pund, men paa den anden Side, det, vi indføre, er daarløst amerikansk Svinefedt, medens vi sælge vort eget gode Fedt; vi forbruge i Alt 13¼ Million Pbd., altsaa pr. Hoved 6 Pbd. Af Margarine producere vi 2½ Million Pbd., indføre 2 Millioner Pbd. og udføre 1,468 Pbd., medens Forbruget er 4½ Million Pbd., altsaa pr. Hoved 2 Pbd. Af Margarineost produceres der 1 Million Pbd., indføres ingenting, udføres ½ Million Pbd. og forbruges ½ Million Pbd., pr. Hoved ¼ Pbd. Af andre Oste produceres der 43 Millioner Pbd., indføres 1½ Million Pbd., udføres ¼ Million Pbd. og forbruges 44 Millioner Pbd., pr. Hoved, 20 Pbd., altsaa altsaa det Samme som for Smørrrets Vedkommende. Jeg giver naturligvis disse Tal med Forbehold, jeg kan kun sige, at de ere dannede efter Oplysninger der, saavidt jeg kan skjønne, komme fra bedste Kilde, og fordi jeg har ønsket et Skjøn over, hvorledes Forholdene have udviklet sig. Det er altsaa i Dieblikket saaledes her i Landet, hvis denne Kalkule er rigtig — og jeg tror i al Fald, den er saa rigtig, som Noget kan give den — at Forbruget af Smør pr. Hoved er

20 Pund, af Svinefedt 6 Pund og af Margarine 2 Pund. Der er altsaa ganske vist et klæffelig Forbrug af Margarine, men det er endnu ikke saa stort, at det veier op mod Forbruget af Svinefedt, end lige mod Forbruget af Smør. Smidlertid er det jo klart nok, at der her er en Interesse, som har Krav paa at blive beskyttet paa passende Maade, men heller ikke mere. Naar den vil seile under sit eget Flag, skal jeg personlig ikke foreslaa at genere den paa nogen Maade. Jeg vilde nu gjerne i Almindelighed behandle et andet Hovedpunkt for Spørgsmaalet om Udførselsforbudet. Den ærede Ordfører (Dalsgaard) saae meget vidtloftigt og theoretisk paa Rutiden, samt ganske særlig paa, hvad der kunde møde i Fremtiden, og han kunde derefter slet ikke finde den fjerneste Grund til noget Udførselsforbud. Jeg skal først i Almindelighed sige, at naar jeg har taget den Stilling, som jeg har taget i Udvalget, saa er det naturligvis af ret gode Grunde. Da vi sidst forhandlede om Margarineloven — Forhandlingen endte i et Fællesudvalg, hvor jeg ogsaa var kommen tilstede — var Loven ved at strande paa det lille Spørgsmaal, om der enten skulde staa: „Indenrigsministeren kan forbyde Udførsel“, eller: „Indenrigsministeren kan forbyde det, naar han finder det nødvendigt.“ Det var Stridspunkterne. De, der vare mest enige med mig, holdt paa det Absolute, og de Andre havde tilføjet „naar det var nødvendigt“. Saa sagde jeg: Det er for galt, at Loven skal strande paa det. Det er for galt fra et Rigsdagsstandpunkt, og jeg er ogsaa Rigsdagsmand. Jeg tager mod dette Tillæg om det Nødvendige og forstaar det saaledes, at jeg saa skal begrunde Forbudet. Naturligvis kan jeg ikke udstede et saadant vilkaarligt; og jeg havde da ogsaa anført Grunde nok, men der maatte altsaa yderligere Grunde til. Det ærede Medlem fra Thisted Amts 3die Valgfreds (N. Andersen) har, det indrømmer jeg, vist den Velvilje at mene, at man kunde lade Ministeren beholde denne Myndighed; men jeg vil dog helst frabede mig den, idet det forekommer mig, at det Rigtige vil være, at Rigsdagen nu tager Standpunkt. Den ærede Ordfører indrømmede jo ogsaa, at man dengang havde taget Anstand paa Spørgsmaalet. Det forekommer mig rigtigst, at dette Spørgsmaal nu afgøres af Rigsdagen: Vil man have Forbud, eller vil man ikke? Jeg tror, der kan anføres ret gode Grunde for et saadant Forbud. Det forekommer mig for det Første, at den ærede Ordfører har ganske Ret i at se langt ud i Fremtiden og undersøge